

הشمאל יוצאים פמה בעלי דין
הבקעים באיר. ובשורצים לאאת, הולכים
ונשאבים בנקב תהום רפה. אחר
כך יוצאים ומתיברים כאחד,
ובזוקעים אוירים ומשוטטים
בעולם ומתקרבים לבני אדם, וכל
אחד נקרא רעה, כמו שנאמר
(תהלים צ) לא תאנה אליך רעה. מה
זה לא תאנָה? משום שפאים
במחבולות על בני אדם.

חולָה - למה היא חולָה? כשו
שורה על בני אדם, עושה אותן
קמצנים ממונים. באים גבאי
צדקה אליו - היא מזקה בידו.
ואומרת לו אל תוציא משלה.
באים העניים - היא מזקה בידו.
בא הוא לאכל ממונו - היא
מזקה בידו, כדי לשמר אותו
לאחר. ומיום שרוייה על האדים,
היא חולָה, כמו הגוסס הזה
שאינו אוכל ואינו שותה, וכן
היא רעה חולָה.

ושלמה המליך צווח בחכמָה
ואומר, (קהלת ח) איש אשר ימן לו
האללים עשר ונכסים וכבוד וגוו'.
הפסוק הנה, אין ראשׁו סופו אין
סופו ראשׁו. כתוב איש אשר ימן
לו האלים עשר ונכסים וכבוד
וגוו'. מה זה ולא ישילטנו
האללים לאכל ממונו? אם כך,
הוא אינו בראשות הארץ?

אלָא אם כתוב ולא יעוזנו
האללים לאכל ממונו - קיינו
אומרים כך. אלא (כתוב) ולא
ישילטנו, שבגלל שהאמין
לאותה רעה ואחותה בה, הקדוש
ברוך הוא לא השילתו עלייה
לשברה תחתיו על שהו רצחה בה
ואחיז אחותה.

ובל דרכיו פמו גוסס, שלא אוכל
ולא שותה ולא מתקרב למומנו

ובקאי יש רעה חולָה, דתגינן, מסתרא
דשְׁמַאֵּלָא, נפקי במא גִּרְדִּיגִי נִימּוֹסִין, דבקען
באוירא.

ובך בעין למיפק, אזלין ואשתאBIN בנווקבא
דרהומא רבָה, לבתר נפקין ומתחברן
בחדר, ובקעין אוירין, ושאtin בעלמא,
ומתקרביין לגבייהו דבנין נשא, וכל חרד אקרי
רעעה, במא דאת אמר (תהלים צ) לא תאנה אליך
רעעה. Mai לא תאנָה. בגין דאתה באטסקופא
על בני נשא.

חולָה אמא היא חולָה. פד שרייא הא על בני
נשא, עbid לוֹן קמצני ממומוניהון,
אתהין גבאי הצדקה גביה, היא מחתת בידיה.
אמר ליה לא תיפוק מדיקך. אהתין מסבני,
היא מחתת בידיה. בגין לנטרא ליה לאחרא. ומן
יומא דשריא עלייה דבר נש, היא חולָה, בהאי
שביב מרע דלא אכילד ולא שתי. ועל דא היא
רעעה חולָה.

ישלמה מלכא צווח בחכמָה ואמר, (קהלת ח)
איש אשר ימן לו האלים עשר
ונכסים וכבוד וגוו'. היא קרא, לאו רישיה
סיפיה, ולאו סיפיה רישיה, כתיב איש אשר
ימן לו האלים עשר ונכסים וכבוד וגוו', Mai,
ולא ישילטנו האלים לאכול ממונו. אי הבוי,
לאו ברשותיה הוא דבר נש.

אלָא, אי כתיב ולא יעוזנו האלים לאכול
ממונו, חווינא אמר הבי. אלא ולא
ישילטנו, בגין דהוא הימנינה לה היא רעה,
ואחד ביה. קדשא בריך הוא לא שלטיה
עליה, לאתבראה תחוותיה, על דהוא אתרעי
בה, ואמיד ביה.

ובל ארחיו בשביב מרע, דלא אכילד ולא שתי, ולא קרב למומניה, ולא